

Hvør er tann flokkur,

sum hevur stríðst mest fyri betri korum fyri teim gomlu og sjúku?

Men hvørjir strembaðu langa tíð ímóti?

Hvussu harður var ikki hesin kampurin, hvussu nógv ár tók hann ikki, hvat ilt stóðst ikki av hesi móttøðu móti teim gomlu og sjúku.

Tá ið nú stóða skal takast ímillum oddamann fyri afturhaldið við sambandinum á odda og rættvísi, ikki bert fyri gomlum, sjúkum og avlamsfólki

— her er minni enn so komið á mál — men eisini og ikki minst fyri arbeiðsleysum og inntøkuleysum, kann eingin maður ella kvinna, hava ilt við at taka eina rættvísa stóðu og siga við sjálvan seg.

AT VALGIÐ KANN IKKI FELLA Á ANNAN ENN JAVNAÐARMANNIN.

Flaggrøða . .

Frh. av 2. síðu.

um gleði at gera, hvat ið teir kunna fyri at styðja og stimbra tað føroyska fólkið at liva innan fyri ríkisins mark: við sínum máli, mentan og sermerktu síðum og lívi í samfjórði við tað lyndið og tað lagið, ið skapast av havinum, oyggjalandsins náttúru og teimum bórðu lívstreytum, ið bara eitt fólk við seiggi og lívstreyti kann freista. Varðveitan av føroyingum sum einari serligari tjóð javnbjóðis við tað donsku tjóðina — sum tveimum bróðratjóðum — vil so sanniliga ikki gera Danmarkar ríki minni og fátækari, men stórri og ríkari. Og fyri at vera í orðalagi kongstalu Jóhannesar bónda Patrussonar tá ið Friðrikur VIII var í Føroyum: Fjallablóman við øllum sínum fina og serliga vakurleika saman við blómum frá Danmarkar mildu og gróðraríku eingjum vil gera blómuknýtið litaríkari, vænari og dýrmætari.

Og eg hugsi, at eg kann siga eftir tí, sum eg kenni til núverandi státsministara, at hann er á einum máli við Hedtoft tí føroyska tjóðskaparspurninginum viðvíkjandi.

Hin føroyski, danski, norski, svenski, íslendski og finski flaggarðurin omanfyri røðarapallin, sum eg sá hann fyrstu ferð eg var sum serligur føroyskur umboðsmaður á eini norðlendskari arbeiðarastevnu er fyri mær eitt hitt lyftiríkasta og vakrasta minni og tekin uppá, at sálin í tí gamla norðlenska víkingafólkinum er vaksin burtur úr tí harræðis- og maktgirndaranda, ið nú heldur verðini í gölli og ger alt lív ótrygt, tí anda, sum verðin má vinna á, um lív skal vera komandi ættum lagað.

Tann einstaki er ein vera fyri seg og krevur óskerðan lívsrætt. Tað er eingin munur, um hann býr á hesum útskerjum ella hann býr í milliónafólkahavinum har úti.

Tað sama er við tjóðunum. Hvør teirra eigur sín óskerda lívsrætt. Tað er eingin munur á, um hon telur 30 túsund ella fleiri hundrad milljóir.

Hetta hevur verið ásannað og á-sannast av idealistum og øllum stórum humanistum og hugsjónarmonnum.

Men tessverri hevur tað verið og er tað framvegis soleiðis, at tað tyngsta takið var og er at vinna fyri hesari ásannan, metan og virðing av lívsins ókronkiliga rætti hjá einstaklinginum eins og hjá teirri einstaku tjóðini, sjálvt teirri minstu. Hjá menniskju-

num hevur verið sum í djóraverðini: teir stóru og sterkari hava gloypt teimum smærri og veikari. Hin ríki og veldugi hevur valdbundið og ofta staðbundið hin fátæka og hjálpalessa, tik-ið tann menniskjaverdigi og frælsa lívsrættin frá honum. Hini lítlu tjóðini hevur gingist á sama hátt, hevur verið valdtikin, ofta kroyst í hel og hvorvin í gripinum á teirri stórri og máttmiklari.

So er í tí stóra heiminum. Har er ein kampur upp á lív og deyða hjá einstaklinginum eins og teim smáu tjóðunum, hóast tað undir krígunum hendi, at oddamenninir fyri heimsins stórstu tjóðum komu ásamt um og varpaðu út skrásetingina av menniskjarættindunum, tí óskerda lívs- og javnbjóðisrætti hjá øllum menniskjum, øllum tjóðum uttan mun til lit og slag av fólki. Henda glæsiliga skrásetan av teimum stóru og hábornu menniskjarættindum tykist at vera kövd og undirrokkin av tí velduga dráttinum millum eystan og vestan við tí ræðuliga atomsprengiknóttinum fyri stavn, boðanum, ið kann bróta frá grunni, áðrenn ein veit av og sorla manna-skútuna sum hon er.

Men Norðan oyndaðist at taka seg burtur úr hesum maktgirndarmalstreyminum. Har hevði longu hugsjónin og boðskapurin á Atlantshavinum um menniskjarættindini vundið fyri sær.

Tær seks tjóðirnar: Danmark, Norregi, Svøríki, Ísland, Finland og Føroyar kenna seg ikki bara sum bróður og greinir á tí norðurlenska bulinum, um enn vaksnar og aldar upp hvør á sínum kostum og harav vorðnir hvør nakað fyri seg í skapi og lyndi uttan tó at hava mist kensluna av skyldskapinum og felagsskapinum í mentan, mið og málum og lívsins andadrátti og grundstreinginum í eins skapi og lyndi men tær eru hugtiknar av at gera alt fyri at leggja hugsjónir sínar um menniskjarættindini á so víðum grundarlagi, at tann einstaka menniskja eigur heimarætt hvør hjá øðrum á flest mögulegum økjum, í hvussu er á øllum teim mentunarlígu, sosialu og arbeiðsrættarlígu.

Okkara bróðratjóðir stevna ímóti og eru veruliga komnar eina longest móti málinum at loysa tann einstaka ognarleysa og fátæka úr gripinum á teim einstaku maktgirndar- og veldisharunum, hann hevur verið kroystur í, so hann kann kenna seg sum friur og

frælsur og liva væl. Her er kortini minni enn so komið á mál. Tann tyngsti røðurin er kanska eftiri enn. Men felags miðini og málini lýsa hjart framman stavn. Tað er tó fullnáðað, at ikki slint ella tægr er eftir av tí forna huginum at valdtaka hvønn annan. Alt samarbeiði og øll samvinna er treytað av einum frium og óbundnum vilja til í meiri og minni muni at taka hendur saman í lagnufelagsskapinum, ið norðurnar einaferð hava givið teirri norðlendsku ættini.

Tað var kanska okkara søguliga stórsta stund, tá ið vit vunnu okkara norðlenska bróðra og heimsins skráseting sum hin sætta norðlenska tjóðin við egnum flaggi, máli, mentan, síðum og lívslagi uttan at slita bond, samvinnu og felagsskap, sum ikki bara flest av okkum, men sum eisini flestir av okkara norðlendsku og øðrum vinum ásanna sum ein veldugan stuðul at halda okkum fámantu oyggjarbúgvum uppi sum serstaka tjóð javnbjóðis hinum norðurlendsku tjóðunum.

Veitrið so okkara merki, okkara dýrmæta flagg í vinarlígi og virðing fyri hinum bróðrafelggunum sum symbolið fyri tí sermerkta, vakra og kensluríka, milda og harðbalna, ið við hava fingið sum gávu frá landi okkara við sínum fjøllum og flótum, fuglamangi og havsins tölendi lognarlötum eins og krøppu íðum, bárum og villu feigdaródnunum - tann fjölstreingjaði urguleikur, ið hevur skapt føroyingin í Føroyum.

Og ikki at gloyma: latið merki okkara eisini vera symbolið uppá fólksins samfælda vilja at fremja hugsjónina um menniskjarættindini, so tað av sonnum kann sigast, at her á landi er frælst, frítt og trygt hjá øllum at búgva á javnbjóðis fíti hvør við annan.

Og nú tit fiskimenn, tit havsins synir, ið leggja út í hitt villini havið til stríð fyri at bjarga lívinum hjá tykkum sjálvm, konu og børnum, landinum og okkum øllum undir okkara dýrmæta merki:

Verið undir Guds forsjón!

Farið so heilir og happadrúgvir og alt tykkum gangist væl og komið aftur í øllum góðum!

Hvør hevði uppskot um,

fiskimenn skuldu hava frábýtisrætt?

Nú hava fiskimenn fingið frábýtisrætt á øllum förum. Hann vann henda rættin við sáttmálatelvingini. Her var Erlendur heppin, dragnaði hann í at kalla øllum hinum.

Tað er forvitnisligt nú at minnast, at javnaðarmenn hava havt uppskot frammi um við lóg at geva fiskimonnum frábýtisrætt á øllum skipum. Men uppskotið varð felt av millum øðrum sambandsmonnum við Jóhann Poulsen á odda.

Henda stóða lærir fiskimenn, hvar teir av sonnum eiga verjarar sínar.

Men fiskimenn og teirra vinir, tað batar so lítið, um ikki javnaðarmenn fáa tykkara hjálp við stemmiborðið til at maktat verja tykkara interessur.

Sambandsmenn á odda at forða fiskimonnum

Longu undan veraldarkrignum bardust javnaðarmenn fyri, at fiskimenn skuldu fáa eins nógv at siga í fiskasöluni sum útgerðarmenn. Men sambandsflokkurin og táverandi sjálvstýrisflokkur vóru so rörandi samdir um at kvala javnaðarmannuppskotið.

Síðani kríggislok hava javnaðarmenn saman við gamla sjálvstýri, eisini ferð eftir ferð sett uppskot um, at fiskimenn skuldu hava sama umboð í fiskasöluni sum reiðararnir. Men uppskotið fekk ikki betri lagnu enn undan krígunum.

Fiskimenn og arbeiðsmenn og allir frálýntir føroyingar, kunnu tit hava samvitsku at geva umboðsmonnum fyri slíkum andstöðuflokki av fiskimanninum, sum sambandið hevur verið í hesum máli, tykkara stemmu.

Tað má vera skylda tykkara, um tit vilja veita fiskimanninum sín rætt, at greiða atkvøðu fyri javnaðarmannalistanum.

★

SKILAFÓLK VELJA JAVNAÐARLISTAN!!

Skipafelagið Føroyar

Telefonir 209 171 274

Tórshavn

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FØROYA PILSNAR
EKTA MALTÖL

EINAR WAAG, Klakksvík

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jordber limonada
Vanillie limonada
Appolinaris